

med saa megen Skærlighed og Omhu, ikke friggjøre ham for, at han — efter min Anskuelse — har talt i temmelig høie Toner, naar han meente at kunne sige til os, at han havde viist Veien, ad hvilken man kunde gaae. Sa, han har ganske vist, som den ærede Ordfører bemærkede, forsøgt at vise os Indgangen til en Vej, men efter min Overbeviisning har han aldeles ikke viist os, at denne Vej er passabel. Han har ikke kunnet overbevise sine Colleger i Udvalget, og jeg frygter ikke for at fornærme noget af det ærede Udvalgs Medlemmer ved at sige, at han ikke har kunnet overbevise dem af sine Colleger, der have meest Indsigt og meest Erfaring i disse Forhold. Han har ikke kunnet overbevise mig, ikke kunnet overbevise Regjeringen, der dog ogsaa maa kunne gjøre Fordring paa nogen Indsigt i disse Sager, og han har ikke kunnet overbevise Thinget. Følgetlig kan der ikke være Tale om, at han har viist den Vej, ad hvilken vi bør gaae, naar han fremdeles er i Minoritet. Jeg tillod mig ved Sagens 2den Behandling, da dette Minoritetsforslag laa for, at gjøre de Grundringer imod det, som jeg sandt maatte gjøres derimod, og skjøndt den ærede Ordfører allerede igaar tildeels er kommen tilbage til disse Grundringer, vil jeg ikke undlade ganske kortelig at gjentage for de ærede Medlemmer, hvad det er, jeg har imod at gaae den Vej, som det ærede Medlem foreslaaer. Jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af at basere de communale Afgifter paa det samme Grundlag som Statsafgifterne. Jeg er for mit Bedkommende fuldstændig overbevist om, at naar man kommer til at forsøge derpaa, vil man, saafremt man skal rette sig efter begge Hensyn, komme til et Grundlag, der ikke fyldestgjør noget af dem. Men dernæst er det min Overbeviisning, at det ærede Medlem ikke kan hævde for sit System alle de Fordele, han forlanger af en Skattelov, alle de Fordringer, han stiller til den. Jeg er overbevist om, at han ikke vil kunne bringe dem frem ved sit System efter nogen større eller anden Maalestok end den, hvorefter de foreligger i det nærværende Lovforslag. Og naar det ærede Medlem sagde os, at han var sikker paa, at hans System ganske anderledes skulde bringe Indtægterne frem end det nær-

værende, saa siger jeg, at det ærede Medlem ikke kan benægte den Kjendsgjerning, at det for Communen er ligegyldigt, enten den faaer Indtægten op paa den Høide, hvorpaa den bør være, eller bliver staaende ved en meget moderat Ansættelse og giver lidt højere Procenter. Det Middel, han anviste os derimod, nemlig at der skulde gaae nogle Skatteydere bort af den communale Besskatning, naar man satte de Høibeskattede for lavt, betyder i Virkeligheden ikke saameget, som det ærede Medlem troer, thi det bliver saare let en Skjønssag at afgjøre: hvad er det, der tjener os bedst, enten at lade nogle Huusmænd blive frie eller blive staaende for Alle ved den moderate Ansættelse? (Frederiksen: Formueskat!). Sa, det ærede Medlem sværmer nu bestandig for Formueskat; naar han endda kunde paavise os, hvorledes man kan faae fat i Formuen (Stemmer: Na!) Sa, aa! de Herrer have ikke gjort Forsøg endnu. Naar han endda kunde paavise os, hvorledes man skal faae fat vel at mærke i al Formue, thi det bliver jo uretfærdigt at tage Noget deraf, og de ærede Landmænd skulle huske paa, at deres Formue bliver der, den skal man nok faae fat paa, men de andre Formuer, der ikke ere knyttede til faste Eiendomme, er man ikke sikker paa at faae fat paa, ialfsald ikke i det Omfang, at de kunne bestattes i en retfærdig og ligelig Grad i Sammenligning med deres. Saa sagde det ærede Medlem fremdeles, at denne Skat ikke fyldestgjorde de Fordringer, han maatte stille til Ligeligheden. Nu spørger jeg ærede Medlemmer: hvad vil det sige: Ligelighed, naar der i den ene Commune følges eet System, i den anden et andet? Hvor ligger den fælles Maalestok for Communerne? Nei, det ærede Medlem maa tilgive mig, han vil ikke gennem sit System faae den Ligelighed, han meente; han vil muligens kunne faae Ligelighed mellem en Commune i Sjælland og en Commune i Sjælland, men han vil faae Ulighed mellem to Communer, der ligge ved Siden af hinanden, og det vil blive en langt større Ulighed end den, der er kommen frem gennem Contingentsystemet. Der er alfsaa ikke den fjerneste Garanti i det af det ærede Medlem opstillede System, der er ingen Garanti